

هو الحاكم على ما يشاء قد كتب على كل مدينة بأن يجعلوا

حضرت بهاء الله

اصلي فارسی

من آثار حضرة بهاء الله - لثالثی الحكمة، المجلد 2، لوح رقم (13)،
الصفحة 68 - 71

هو الحاكم على ما يشاء

قَدْ كُتِبَ عَلَى كُلِّ مَدِينَةٍ بِأَن يَجْعَلُوا فِيهَا بَيْتَ الْعَدْلِ وَيَجْتَمِعَ فِيهِ النُّفُوسُ عَلَى عَدَدِ الْبَهَاءِ ، وَإِنِ أَزْدَادَ لَا بَأْسَ ،
وَيُرُونَ كَأَنَّهُمْ يَدْخُلُونَ مُحَضَّرَ اللَّهِ الْعَلِيِّ الْأَعْلَى وَيُرُونَ مَنْ لَا يَرَى ، وَيَنْبَغِي لَهُمْ أَنْ يَكُونُوا أَمْنَاءَ الرَّحْمَنِ بَيْنَ أَهْلِ
الْإِمْكَانِ وَوُكَلَائِهِ لِمَنْ عَلَى الْأَرْضِ كُلِّهَا ، وَيَشَاوِرُونَ فِي مَصَالِحِ الْعِبَادِ لَوَجْهِ اللَّهِ كَمَا يُشَاوِرُونَ فِي أُمُورِهِمْ وَ
يَخْتَارُونَ مَا هُوَ الْمُخْتَارُ ، كَذَلِكَ أَمَرَ رَبُّكُمْ الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ ، جَمَالَ قَدَمِ مُخَاطَبًا لِلْأُمَّمِ مِيفِرْمَايِدَ : دَر هَر مَدِينَه اَز مَدَايِن
اَرْض بِاسْمِ عَدْلِ بَيْتِي بِنَا كَنْدند ، وَ دَر آن بَيْتِ عَلِيٍّ عَدَدِ اسْمِ اعْظَمِ اَز نَفُوسِ زَكِيَّهٖ مَطْمَئِنَّهٗ جَمْعَ شُونَد ، وَ بَايَدِ
آن نَفُوسِ حِينَ حُضُورِ چَنَانِ مَلاَحِظَهٗ كَنْدند كِه بَيْنَ يَدَيِّ اللَّهِ حَاضِرِ مِيشُونَد ، چِه كِه اَيْنِ حَكْمِ مُحْكَمِ اَز قَلَمِ قَدَمِ
جَارِي شُدِه ، وَ لِحَاظِ اللَّهِ بِأَن يَجْمَعُ مَتَوَجَّهًا ، وَ بَعْدَ اَز وَرُودِ بَايَدِ وَكَلَاةٍ مِنْ أَنْفُسِ الْعِبَادِ دَر اَمُورِ وَ مَصَالِحِ كُلِّ
تَكَلَّمَ نَمَايِنَد ، مِثْلًا دَر تَبْلِيغِ اَمْرِ اللَّهِ أَوَّلًا ، چِه كِه اَيْنِ اَمْرِ اَهْمِ اَمُورِ اسْتِ تَا كُلِّ كَنْفَسٍ وَاحِدَةٍ دَر سِرَادِقِ
أَحَدِيَهٗ وَارَدِ شُونَد وَ جَمِيعِ مَنْ عَلِيٍّ اَلْأَرْضِ هَيْكَلِ وَاحِدِ مِشَاهَدَهٗ شُونَد وَ هَمِ چَنِينِ دَر آدَابِ نَفُوسِ وَ حَفِظِ
نَامُوسِ وَ تَعْمِيرِ بِلَادِ وَ السِّيَاسَةِ الَّتِي جَعَلَهَا اللَّهُ أَسَاً لِلْبِلَادِ وَ حِرْزاً لِلْعِبَادِ مَلاَحِظَهٗ كَنْدند ، وَ تَبْلِيغِ اَمْرِ اللَّهِ نَظَرَ بِحَالِ
اَوَاقَاتِ وَ اَعْصَارِ مَلاَحِظَهٗ شُودِ كِه چِگونَهٗ مِصْلَحَتِ اسْتِ ، وَ هَمِ چَنِينِ سَايِرِ اَمُورِ وَ آن رَا مَجْرِي دَارِنَد ، وَ
لَكِنْ مَلْتَفَتِ بُوَدِه كِه مَخَالَفِ آنچِه دَر آيَاتِ اَلْهِى دَر اَيْنِ ظُهُورِ عَزِّ صَمْدَانِي نَازِلِ شُدِه نَشُودِ ، چِه كِه حَقِّ جَلِّ
شَانَهٗ آنچِه مَقْرَرِ فَرْمُودَهٗ هَمَانِ مِصْلَحَتِ عِبَادِ اسْتِ إِنَّهُ أَرْحَمُ بِكُمْ مِنْكُمْ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْخَبِيرُ ، وَ اِگَرِ نَفُوسِ مَذْكُورَهٗ

ORIGINAL

بشرائط مقررہ عامل شوند البتہ بعنایات غیبیہ مؤید میشوند ، این امری است که خیرش بکل راجع میشود ، و بسیاری از امور است که اگر اعتنا نشود ضایع و باطل خواهد شد ، چه بسیار از اطفال که در ارض بی آب و اُمّ مشاهده میشوند ، اگر توجهی در تعلیم و اکتساب ایشان نشود بی ثمر خواهند ماند و نفس بی ثمر موتش ارجح از حیوة او بوده ، و هم چنین در اغنیاء و اعزّه که بعلت ضعف و پیری یا امر آخر بفقر و ذلت مبتلا شده‌اند ، باید در کلّ این امور و امورات دیگر که متعلق بارض است این نفوس لله تفکر و تدبّر نمایند و آنچه صواب است اجرا دارند ، اگر عباد بطرف فؤاد ناظر شوند یقین میدانند که آنچه از مصدر امر نازل شده محض خیر است از برای من علی الارض ، کلّ باید بمثابهء جناح باشند از برای یکدیگر ، نخر انسان در حکمت و عقل و اخلاق حسنه بوده نه در جمع زخارف و کبر و غرور ، کل از تراب مخلوق و باو راجع ، ای اهل بها زینت انسان باسباب دنیا نبوده بلکه عرفان حق عزّ اعزّه و علوم و صنایع و آداب بوده و شما لثالی بحر احدیّه‌اید ، در لوء لوء ملاحظه کنید که صفا و عزّت او بنفس او بوده ، اگر او را در حریرهای بسیار لطیف بگذارند آن حریر مانع ظهورات طراوت و لطافت او خواهد شد ، زینت او بنفس او است ، کسب این زینت نمائید و از عدم اسباب ظاهره محزون مباشید ، ای اشجار رضوان خود را از اریاح ربیع الهیّه منع مکنید و از نفحات کلمات حکمیّه ربّانیّه محروم نمائید ، عنایت بمقامی است که مع غفلت کل و این بلیّه کبری در سجن عکا از قلم ابهی جاری فرموده آنچه را که خیر عباد او بوده انه هو الغفور الرحیم .